

K pololetním prázdninám patří již tradičně hory v Rokytnici nad Jizerou. Letos jsme vyrazili ve čtvrtek 31.1. Sraz byl na Dejvické, kde se sešli Matěj, Rára, Filip, Ráma, Šanti a Dejv. Na Černém Mostě se k nim připojily Šárka a Buclinka a po drobných zmatcích a nečekaně krátké (přesněji kratší cestě, pořád to byly dvě hodiny v busu) cestě všichni dorazili do Rokytnice. Až po nich přijel Ježek se Zdendou a Majdou, o něco později Karča a Bucla a úplně nejpozději Kuba a Vojta. Večer se chvíli hráli monopoly a zpívalo, pak jsme šli ale spát, abychom byli připravení na lyžování.

V pátek jsme vyrazili lyžovat na Paseky. Počasí celkem ušlo, i když ze začátku nebylo moc vidět. Okolo druhé jsme se postupně vrátili do chaty, kde jsme si dali polévku a pak šli blbnout ven. Děti stavěly bobovou dráhu a velké děti skokánek. Když jsme se dostatečně vyřádili (a promáčeli), byl skoro čas na večeři, ke které byly špagety. Na večerní lyžování nedošlo, protože suché oteplováky se ukázaly být nedostatkovým zbožím. Místo toho jsme hráli plno her, z nichž nejvtipnější byla asi „Poradna v bravíčku,” při které se náhodnými poskládanými otázkami a odpověďmi bavili hlavně starší. Stihli jsme i Activity.

V sobotu jsme se na lyžování rozdělili. Kuba, Buclík, Buclinka, Šárka a Matěj odjeli na celý den na Lysou, zbytek se vydal znovu na Paseky. Byla ale pěkná zima, takže jsme se po třech hodinách velmi rádi vrátili do chalupy. Po polévce si šly děti lehnout, protože venku by akorát ještě víc zmrzly. Pak se hráli Monopoly. K večeři bylo kuře a potom znovu hry, tentokrát Soudruhu, nezlob se a Dostihy. Když šly spát menší děti, hráli jsme znovu Activity, které se nakonec zvrhly v lehce anarchistické předvádění, křeslení a popisování. K druhé večeři jsme dojedli kuře a vyprávěli si veselé historky z vandrů.

V neděli jsme vstávali o něco později a po snídani se začalo balit. Následovala blesková procházka do cukrárny. Mezitím Karča s Buclou uvařily oběd a Rára uklidila chalupu. K obědu byly bramborové knedlíky se zelím a uzeným. Krátce po obědě jsme vyrazili na zastávku a počkali na autobus. Cesta do Prahy byla dlouhá, ale přežili jsme jí. První děti jsme vrátili hned na Čerňáku, poslední v Dejvicích. Počasí sice mohlo být lepší, ale i tak byly hory skvělé. Jako ostatně vždycky :-)